

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

(98/C 269/06)

KOM(1998) 364 endelig udg. — 98/0206(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 26. juni 1998)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at ændre de eksisterende ordninger vedrørende gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer som omhandlet i Rådets direktiv 76/308/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, for at imødegå den trussel, som svig i stigende omfang udgør mod Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser og mod det indre marked;

med henblik på en bedre beskyttelse af medlemsstaternes finansielle interesser og det indre markeds neutralitet bør anvendelsesområdet for den i direktivet omhandlede gensidige bistand udvides til at omfatte fordringer vedrørende visse indkomst- og formueskatter;

enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør betragtes som en fordring i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dog bør disse fordringer ikke være privilegerede i forhold til lignende fordringer, som opstår i den pågældende medlemsstat;

med henblik på en mere effektiv inddrivelse af fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør det dokument, som hjemler ret til eksekution, betragtes som et dokument i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig;

medlemsstaternes benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer bør fremmes ved at gøre de gensidige finansielle fordele ved denne gensidige bistand mere tydelige i de enkelte tilfælde;

direktiv 76/308/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 76/308/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse afgifter, skatter og andre foranstaltninger«.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger

b) afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukkerprodukter

c) importafgifter

d) eksportafgifter

e) merværdiafgift

f) punktafgifter på:

— forarbejdet tobak

— alkohol og alkoholholdige drikkevarer

— mineralolier

g) indkomst- og formueskatter

h) renter og bøder samt omkostninger i forbindelse med inddrivelse af de fordringer, der er anført i litra a) til g).

2. Artikel 4, 5 og 6 gælder kun for fordringer, som ikke er over tre år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor fordringen oprindeligt opstod i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig frem til tidspunktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der gøres indsigelse mod fordringen, gælder disse artikler kun for fordringer, som ikke er over tre år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen.«

3) I artikel 3 indsættes følgende led:

»— »importafgifter«: omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, landbrugsafgifter og andre afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

— »eksportafgifter«: omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, landbrugsafgifter og andre afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

— »indkomst- og formueskat«: hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 77/799/EØF (*) under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 1, stk. 4, i samme direktiv.

(*) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.«

4) Artikel 4 ændres som følger:

a) i stk. 2 ændres »navn og adresse på« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation af denne«

b) i stk. 3 udgår litra b).

5) I artikel 5, stk. 2, ændres »navn og adresse« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation af denne«.

6) Artikel 7 ændres som følger:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) i litra a) tilføjes følgende: »undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse«

ii) litra b) affattes således:

»b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat og afsluttet de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke har ført til betaling af hele fordringen.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person

b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand

c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig

- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren dom fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) den procentuelle kompensation i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, andet afsnit
- h) alle andre relevante oplysninger.

I anmodningen anføres de skyldige renter, som dels består af et fast beløb frem til tidspunktet for anmodningen og dels et variabelt beløb, der først beregnes ved inddrivelsen. For at den myndighed, som anmodes om bistand, kan beregne det variable beløb, anføres en rentesats og den beregningsmetode, som den myndighed, der anmodes om bistand, skal anvende til beregning af de renter, som er påløbet fra anmodningstidspunktet frem til tidspunktet for inddrivelse af fordringen hos skyldneren.

4. Det skal af anmodningen om inddrivelse fremgå, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.«

7) Artikel 8 ændres til:

»Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.«

8) Artikel 9 ændres som følger:

a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

»Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes om bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.«

b) Stk. 2 ændres som følger:

- i) i første afsnit, andet punktum, ændres ordet »overføres« til »også overføres«

- ii) andet afsnit udgår.

9) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Fordringer til inddrivelse er ikke privilegerede i forhold til lignende fordringer, som opstår i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

10) I artikel 11 ændres »hvad den har foretaget sig« til »hvilke foranstaltninger den har truffet«.

11) Artikel 12, stk. 2, ændres som følger:

- a) Efter første punktum tilføjes følgende: », medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Hvis den myndighed, som anmoder om bistand, finder, at indsigelsen vil blive erklæret ubegrundet, kan den anmode den myndighed, som anmodes om bistand, om at inddrive fordringen. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

12) Artikel 14 udgår.

13) I artikel 17 ændres »og de dertil benyttede bilag« til »og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter«.

14) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere omkostninger, som er direkte forbundet med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Indtil den 31. december 2004 godtgøres alle omkostninger, bortset fra de i stk. 1 nævnte, der påføres den myndighed, som anmodes om bistand i forbindelse med den gensidige bistand, som førte til hel eller delvis inddrivelse af fordringen af den myndighed, som anmoder om bistand, i henhold til bestemmelserne i andet afsnit.

Når den myndighed, som anmodes om bistand, har overført det beløb, som er inddrevet af den myndighed, der anmodes om bistand, betaler den myndighed, som anmoder om bistand, et beløb svarende til mindst 0,1 % af det beløb, som den myndighed, der anmodes om bistand, inddrev og overførte. Denne procentdel fastsættes af den myndighed, som anmoder om bistand, i den oprindelige anmodning om inddrivelse.

3. Fra den 1. januar 2005 giver medlemsstaterne indbyrdes afkald på ethvert krav om godtgørelse af omkostninger i forbindelse med den gensidige bistand, som de yder hinanden i medfør af dette direktiv.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.«

15) Artikel 22, stk. 1, ændres til:

»1. De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9 og 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 18, stk. 2, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i stk. 2 og 3.«

16) Følgende stykke føjes til artikel 25:

»Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger,

meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse, de inddrevne beløb, de beløb, som anses for at være uerholdelige, og den tid, der er medgået til at udføre disse foranstaltninger. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, som er omfattet af dette direktiv, og fremsender endvidere en sammenligningstabel mellem dette direktiv og de udstedte nationale retsfor skrifter.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.